

У якості одного з елементів дієвого режиму протидії відмиванню грошей у багатьох країнах були створені підрозділи по збору оперативної фінансової інформації, з метою більш ефективного збору, аналізу і поширення відповідної інформації та обміну нею. Структура, обов'язки, функції, відомча приналежність і ступінь незалежності таких підрозділів суттєво відрізняються, а держави можуть використовувати ту модель, яка найбільше відповідає їх правовим, конституційним і адміністративним нормам. Конвенція не вимагає заснування підрозділів по збору оперативної фінансової інформації у законодавчому порядку, однак прийняття відповідного законодавства все ж може знадобитися для того, щоб зобов'язати фінансові установи повідомляти таким підрозділам про підозрілі угоди і убезпечити фінансові установи, які добросовісно надають подібні повідомлення, від судових переслідувань. У своїй практичній роботі такі підрозділи одержують технічну допомогу від Бюро мережі підрозділів фінансової розвідки FIU.NET, яка являє собою децентралізовану комп'ютерну мережу, створену для надання підтримки підрозділам по збору оперативної фінансової інформації країн Європейського Союзу у боротьбі з відмиванням грошей і фінансуванні тероризму.

Список використаних джерел:

1. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції, 31.10.2003, Офіційний сайт Верховної Ради України, [Електроний ресурс]. Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_c16
2. Окрема записка Секретаріату Управління Організації Об'єднаних Націй по наркотиках і злочинності (УНЗ ООН) (CAC/COSP/WG.5/2015/1). [Електроний ресурс]. Режим доступу: <http://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/working-group4.html>

Голенищева Є.Ю.

здобувач,

Національний університет цивільної оборони

МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Сьогодні для пожвавлення економіки будь-якої країни необхідна відповідна державна інвестиційна політика для масштабного припливу інвестицій в усі галузі економіки. Інвестиційна політика є частиною державної економічної політики України, яка спрямована на забезпечення позитивного інвестиційного іміджу країни, сприятливого інвестиційного клімату та загального економічного зростання країни. Від ефективного механізму реалізації інвестиційної політики залежить інвестиційна привабливість країни, рівень її конкурентоспроможності, економічна стійкість та безпека, соціальний та економічний рівень життя населення.

У науковій і довідковій літературі наводяться численні визначення державної інвестиційної політики. Наприклад, державна інвестиційна політика визначається особливий вид діяльності, спрямований на стимулювання інвестиційної привабливості держави в очах іноземних інвесторів, формування стабільно сприятливого інвестиційного клімату, а також забезпечення високої ефективності залучення та використання інвестицій.

Головним питанням державної інвестиційної політики є визначення пріоритетних сфер та об'єктів інвестування, які мають відповідати як стратегічним національним інтересам держави, так і тим невідкладним завданням, які випливають із сучасного стану та структури економіки [3].

Основними цілями державної інвестиційної політики є: мобілізація фінансових ресурсів, необхідних для інвестиційної діяльності; подолання спаду інвестиційної активності; реалізація державних цільових комплексних програм будівництва; забезпечення структурних перетворень та підвищення ефективності капітальних вкладень.

Фактори, що визначають та впливають на інвестиційну політику держави: рівень розвитку економіки в цілому; структура економіки та завдання щодо її удосконалення; стан основних виробничих фондів, ефективність їх використання; рівень науково-технічного розвитку країни; фінансові можливості, тип та ефективність державного управління; ступінь розвитку інститутів ринкової інфраструктури [4].

Наведемо один із структурних описів інвестиційної політики, що включає інвестиційну політику держави, регіональну та галузеву інвестиційну політику, інвестиційну політику підприємства і деякі інші її види (рис. 1).

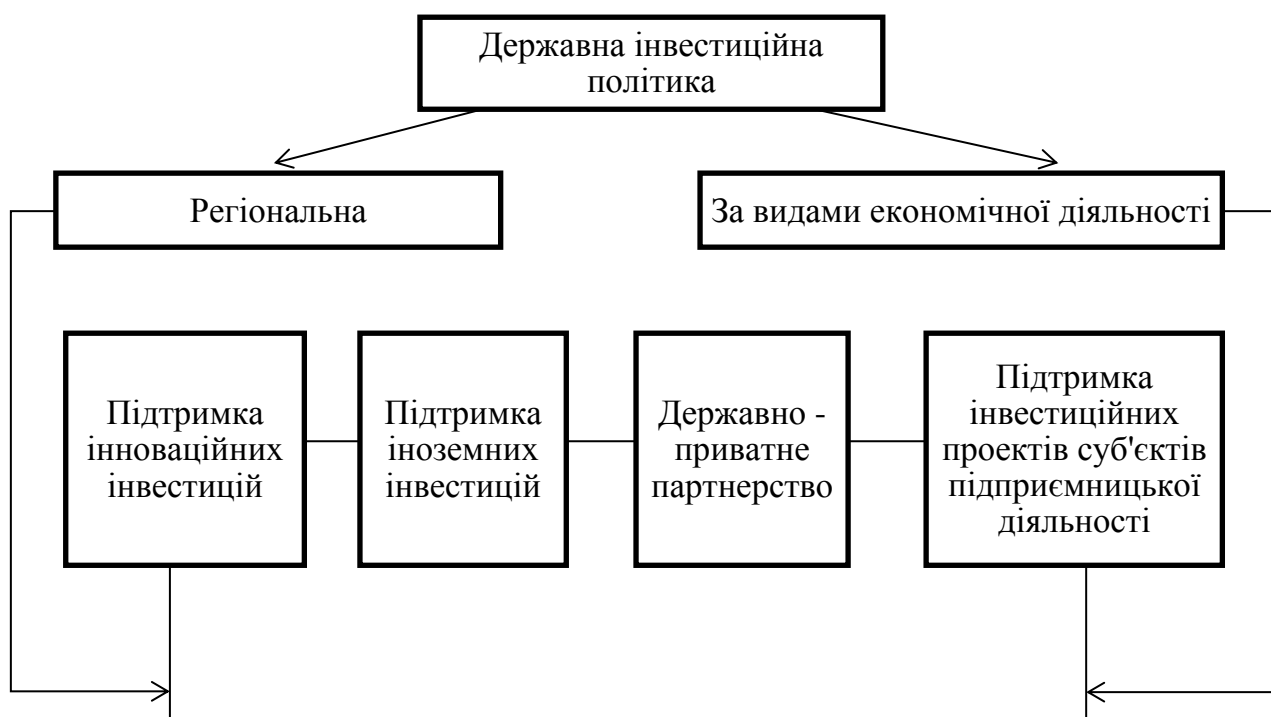

Рис. 1. Види державної інвестиційної політики

Всі види інвестиційної політики взаємопов'язані, але визначальною є державна інвестиційна політика, оскільки вона створює цивілізовані «правила гри» в інвестиційній сфері і сприяє активізації інвестиційної діяльності на регіональному рівні, у розрізі видів економічної діяльності (галузей) і мікрорівні, сприяє інноваціям і залученню іноземних інвестицій [1].

Детально розглянемо регіональну інвестиційну політику.

Регіональна інвестиційна політика – це система заходів, здійснюваних на рівні регіону, що сприяють залученню інвестиційних ресурсів та визначенню напрямків їх найбільш ефективного використання в інтересах жителів регіону та інвесторів. Інвестиційна політика в кожному регіоні має особливості, обумовлені економічною і соціальною політикою регіону, величиною виробничого потенціалу, географічним місцезнаходженням, природно-кліматичними умовами та ін. [2].

Метою регіональної інвестиційної політики є підйом економіки, підвищення її ефективності та забезпечення самофінансування розвитку регіону.

Методи формування регіональної інвестиційної політики можна представити в такому вигляді (рис. 2). До методів, за допомогою яких

здійснюється формування регіональної інвестиційної політики, відносяться:

- Централізоване формування регіональної інвестиційної політики;
- Децентралізоване формування регіональної інвестиційної політики.

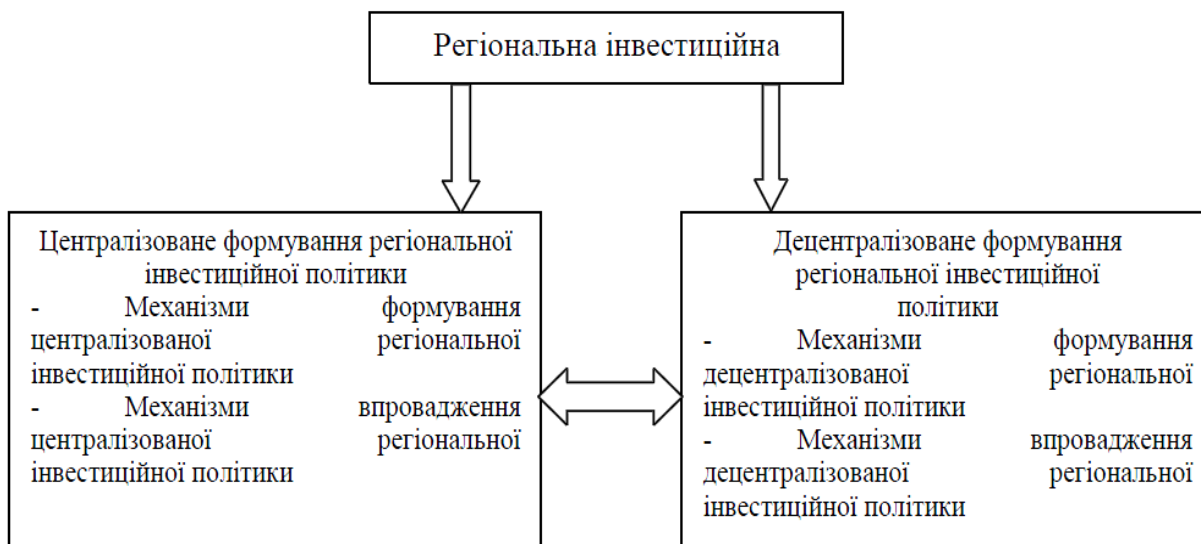

Рис. 2. Методи формування регіональної інвестиційної політики

Практичне досягнення цілей регіональної інвестиційної політики пов'язане зі створенням і забезпеченням ефективного функціонування механізмів її реалізації.

Зміст поняття механізму реалізації інвестиційної політики в регіоні можна охарактеризувати як процес концентрації й мобілізації інвестиційних

ресурсів, організації контролю за їхнім ефективним використанням, вироблення регулюючих впливів, спрямованих на посилення позитивних тенденцій в інвестиційній сфері й ослаблені негативних [3].

Таке розуміння даного механізму дозволяє виділити його основні структурні складові у вигляді окремих блоків, кожний з яких має самостійне розуміння й значення, реалізоване в різних формах і за допомогою різноманітних методів. Загальний вигляд механізму реалізації регіональної інвестиційної політики представлений на рисунку 3.

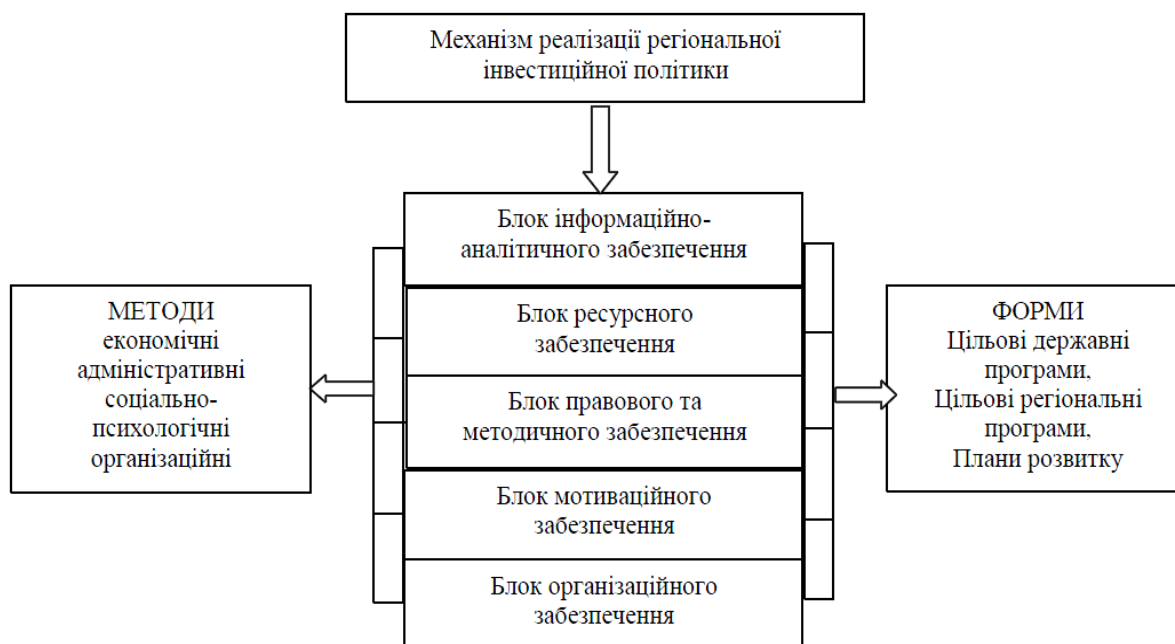

Рис. 3. Структура механізму реалізації інвестиційної політики розвитку регіону

Таким чином, особливістю механізму реалізації регіональної інвестиційної політики є його спрямованість на узгодження інтересів всіх сторін, що беруть у ньому участь, тому важливе місце в структурі розглянутого механізму займає мотиваційний блок, що забезпечує взаємодію учасників інвестиційного процесу не тільки між собою але й із зовнішнім середовищем.

Отже, державна інвестиційна політика визначає не лише мету, завдання і пріоритети державної діяльності в інвестиційній сфері, а й заходи, які мають забезпечити необхідні передумови для втілення цієї політики в життя. Останній елемент державної інвестиційної політики є лише іншим виразом інвестиційно спрямованого державного регулювання. Від ефективності державного регулювання інвестиційної діяльності залежить дієвість інвестиційної політики держави. Ефективність інвестиційної політики багато в чому залежить від якості всіх складових використовуваних механізмів:

- спрацьованості і повноти управлінських завдань інвестиційної політики в кожному конкретному регіоні, у кожний конкретний період часу;
- наявності організаційного центру, відповідального за реалізацію і ефективність всієї інвестиційної політики, а також інститутів розвитку;

- відповідності обсягу державної підтримки інвестиційної діяльності задачам інвестиційної політики;
- наявності розвиненої системи інструментів інвестиційної політики.

Список використаних джерел:

1. Ігоніна Л. Л. Інвестиції: навч. посібник [Текст] / Л. Л. Ігоніна, В. А. Слепова. – М. : Економіст, 2005. – 478 с.
2. Кононський С. І. Формування та реалізація регіональної інвестиційної політики в сучасних умовах [Електронний ресурс] / С. І. Кононський // Запорізька державна інженерна академія. – Режим доступу : http://www.zgia.zp.ua/gazeta/evzdia_1_018.pdf.
3. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність: підруч. / Т. В. Майорова. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
4. Чучіна І. М. Інноваційно-інвестиційна політика України в умовах ринкової економіки [Текст] / І. М. Чучіна, М. Ю. Приз // Вісник КДУ імені Михайла Остроградського. – 2010. – Вип. 2 (61), Ч. 1. – С. 165–168.

Звіздай О.В.

аспірант,

*Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління
при Президентіві України*

МОДЕЛЮВАННЯ ДІЄЗДАТНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Перспективний план формування територій громад Полтавської області (далі – Перспективний план) розроблено у відповідності до Закону України від 5 лютого 2015 року № 157-VIII «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та постанови Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 року № 214 «Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад».

З метою забезпечення відкритості та прозорості роботи з розроблення Проекту перспективного плану в області розпорядженням голови облдержадміністрації від 10.04.2015 № 174 (зі змінами відповідно до розпорядженням голови облдержадміністрації від 29.04.2015 № 201), утворена Регіональна робоча група з підготовки перспективного плану формування територій громад Полтавської області, до складу якої ввійшли керівники області, представники органів місцевого самоврядування, керівники департаментів та відділів облдержадміністрації, голови регіональних відділень Асоціації міст України та Всеукраїнської асоціації сільських і селищних рад, координатор та керівник громадських рад при Полтавській обласній раді та Полтавській облдержадміністрації, науковці тощо.

При його розробці були враховані пропозиції територіальних громад. Попередні обговорення та консультації щодо утворення спроможних